

Arrest

nr. 282 043 van 16 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 9 september 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 21 oktober 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 21 oktober 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 september 2020, diende op 18 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 mei 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 mei 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 18/09/2020

Overdracht CGVS: 12/01/2021

U had op 20 september 2021, van 14u08 tot 16u54, en op 5 april 2022, van 8u55 tot 11u48 een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Bruno Van Overdijn (20 september 2021) en meester Didier Luzeyemo Ndolao (5 april 2022) loco meester Alexander Loobuyck.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Mogadishu in de regio Banadir, waar u geboren bent op 1 januari 1995 en waar u tot aan uw vertrek uit Somalië hebt gewoond. U bent moslim en lid van de Abgaal clan, die behoort tot Hawiye. U bent getrouwd met S.A.M. en u hebt twee kinderen, A. en A.. Zij wonen momenteel in Elma'an, Somalië.

U werkte de laatste jaren voor uw vertrek in Mogadishu voor Coca Cola United Bottling Company als techniker. Op een dag werd u gevraagd om securitycamera's te installeren voor Hotel Jazeera, een hotel aan de luchthaven dat sterk bewaakt wordt omdat er veel overheidspersoneel verblijft. U had ongeveer twintig dagen de tijd om de camera's te installeren, en iedere dag werd u gecontroleerd als u voorbij de controlepost kwam. Na een tijdje kenden ze u en werd u minder streng gecontroleerd.

Op de avond van 20 december 2018, toen u na uw werk rond 22u naar huis reed, werd u achtervolgd door een auto met vier mannen. Toen u de afslag nam naar uw huis stak de andere auto u voorbij en hield u even later tegen. Een jongeman stapte uit en zei u dat hij autopech had. Meteen daarna richtte hij echter een pistool naar u en zei u om uit te stappen. U moest in hun auto plaatsnemen en u werd geblinddoekt. Na een rit van anderhalf uur sloten ze u op in een kamer. De volgende dag brachten ze u naar buiten en legden u uit dat zij leden van AlShabaab waren en wilden dat u een opdracht voor hen deed. Daarna werd u terug opgesloten.

De volgende dag brachten ze u opnieuw naar buiten en vertelden u allerlei informatie over u en uw familie. Ze legden u bovendien uit dat u voor hen twee tassen zou moeten binnensmokkelen in Hotel Jazeera en de camera's uitschakelen die daar op de auto gericht zijn. Ze gaven u geen verdere instructies. U ging akkoord omdat u bang was. Omstreeks 21u die dag hebben ze u terug naar uw eigen auto gebracht, waarna u naar huis ging. U vertelde aan uw vader wat er gebeurd was, waarna die naar uw oom belde die in het Coca Cola bedrijf werkt. Hij vroeg u om uw auto zo snel mogelijk naar een garage te brengen en om zelf naar de schoonzus van uw oom te gaan aan School Policia. U verbleef daar zo'n tien dagen. Uw oom heeft dan een smokkelaar geregeld zodat u kon vluchten.

Op 1 januari 2019 vertrok u uit Mogadishu. U reisde via Djibouti, Turkije en Griekenland. Op 7 september 2020 kwam u in België aan. Op 18 september 2020 diende u een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: uw Somalische identiteitskaart afgegeven op 06.08.2018; uw Somalisch rijbewijs afgegeven op 09.08.2016; uw badge van Coca Cola; een teamfoto van de ingenieurs die voor Coca Cola werkten, waaronder uzelf; foto's van uzelf tijdens uw werk in 2017 of 2018; bankuittreksels met het salaris dat u het laatste jaar ontving bij United Bottling Company, verkregen op 31.08.2021; een aanwezigheidsrapport van United Bottling Company over 2018 afgegeven op 22.07.2018; uw job omschrijving op 14.11.2016; een formulier van uw verlof van Coca Cola United Bottling Company op 17.11.2018; een attest van uw medisch onderzoek bij AZ West; een medisch attest van 28.06.2021 en informatie over TBC en over uw medisch probleem aan uw been, opgemaakt te UZ Gent op 18.08.2021; filmpjes van uzelf in het ziekenhuis te Gent en Veurne; een filmpje van uw vader in een ziekenhuis in Somalië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt op dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt in verband met uw arrestatie door Al-Shabaab op de avond van 20 december 2018. Ten eerste variëren uw verklaringen over de plaats waar u precies werd aangehouden. U stelt namelijk eerst dat u door de andere auto geblokkeerd werd toen u wilde inslaan om naar de garage te gaan (zie CGVS 20/09, p. 11). Later stelt u dat u tegengehouden werd voor de afslag om naar uw huis te gaan, omdat u daar eerst boodschappen ging afzetten en pas achteraf uw auto zou gaan parkeren in de garage (zie CGVS 05/04, p. 8). U stelt dat de garage zo'n vijf minuten wandelen was van uw huis (zie CGVS 05/04, p. 9). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u eerder zei dat u net ging inslaan om naar uw garage te gaan toen ze u tegenhielden, ontkent u dit en verklaart u dat u de vorige keer ook zei dat het gebeurde voordat u uw huis bereikte (zie CGVS 05/04, p. 8). Deze uitleg verklaart echter de tegenstrijdigheid over de plaats van aanhouding niet en doet hierdoor twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Ook over het aantal mannen dat u aanhield verschillen uw verklaringen. U stelt eerst dat zij in totaal met drie waren, en u legt hierbij uit dat één van hen met u praatte, de andere was uitgestapt en zijn pistool naar u richtte, en de derde in uw auto is gestapt (zie CGVS 20/09, p. 11). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud spreekt u echter over vier mannen die u tegenhielden. Gevraagd of u hier zeker van bent, stelt u dat u ze niet alle vier hebt gezien maar wel de verschillende stemmen hebt gehoord (zie CGVS 05/04, p. 9). U legt hierbij ook de taakverdeling van de mannen uit, die verschilt met uw verklaring tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. U stelt namelijk dat een man naar u toekwam om met u te praten en dat hij meteen daarna zijn pistool naar u richtte, dat u door een andere man werd geblinddoekt en dat er nog twee andere mannen in de auto zaten (ibid.). Wanneer u wordt geconfronteerd met het gegeven dat u de vorige keer zei dat het over twee verschillende mannen ging, één die met u praatte en de andere die zijn pistool naar u richtte, stelt u dat u de vorige keer zei dat er één man was die naar u toekwam, zijn pistool trok en op uw hoofd richtte (ibid.), waarmee u uw tweede verklaring bevestigt. Gevraagd of het dus over slechts één man ging die met u praatte en zijn pistool richtte, beaamt u dit nogmaals (ibid.). U ontkent hiermee deze tegenstrijdigheid en u geeft geen plausibele verklaring hiervoor. Dat uw verklaringen over het aantal mannen en hun taakverdeling bij uw aanhouding dermate verschillen, en dat u niet kan uitklaren waaraan dit ligt, doet echter afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Bovendien variëren uw verklaringen ook over wat er die avond met uw gsm gebeurde. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelt u namelijk dat ze uw gsm uit uw auto hebben gehaald, dat u die moest ontgrendelen en daarna volledig moest uitzetten (zie CGVS 20/09, p. 11). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of ze wisten dat uw gsm in uw auto lag, stelt u dat u niet weet of zij dat wisten maar dat u al uw spullen achteraf gewoon in uw auto trof en dat ze uw gsm hadden uitgezet (zie CGVS 05/04, p. 10). U legt uit dat u na uw vrijlating zag dat uw gsm uit stond en dat uw geld er ook bij lag (zie CGVS 05/04, p. 11). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw vorige verklaring dat u zelf uw gsm moest ontgrendelen en uitzetten, stelt u dat u nooit werd gevraagd of uw gsm in de auto zat dus dat u hierover niets hebt verteld (ibid.). Echter is het opvallend dat u wel degelijk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uit eigen beweging bovengenoemde verklaringen aflegt over uw gsm. Dat u stelt dat u hier niet eerder naar werd gevraagd, is bijgevolg niet relevant en verklaart deze tegenstrijdigheid niet.

Al de bovenstaande tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw aanhouding door Al-Shabaab aan.

Daarenboven stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over uw gevangenschap bij Al-Shabaab te weinig gedetailleerd en zelfs tegenstrijdig zijn om te concluderen dat u effectief deze gevangenschap hebt

meegemaakt. Opvallend is dat u verklaart dat er een andere gevangene zat in de kamer waar u twee dagen opgesloten was, maar dat u niets over deze persoon kan vertellen. U stelt enkel dat jullie elkaar vroegen waarom jullie vastzaten en dat jullie het beiden niet wisten (zie CGVS 05/04, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd hoe deze persoon heette, stelt u dat u zijn naam niet hebt gevraagd (ibid.). Gevraagd wat u nog over hem weet, stelt u hij erg bang was en drie dagen eerder dan u binnen kwam (ibid.). Wanneer u wordt gevraagd of jullie verder niet met elkaar spraken, ontwijkt u deze vraag en vertelt u over het gesprek dat u had met een lid van Al-Shabaab (ibid.). Nogmaals gevraagd of u met de andere gevangene niet gesproken hebt, stelt u dat jullie niet spraken omdat jullie elkaar niet vertrouwden (zie CGVS 05/04, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat u twee dagen in een kamer vastzat met een andere gevangene, en dat u slechts zo weinig over hem kan vertellen. Dit gegeven trekt bijgevolg uw geloofwaardigheid over uw ervaringen tijdens uw gevangenschap in twijfel.

Ook valt het op dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart dat ze u in een kamer hebben gezet en een ketting aan uw been hebben gedaan (zie CGVS 20/09, p. 11). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd wordt hoe ze ervoor zorgden dat u niet kon ontsnappen, stelt u dat de deur gewoon dicht werd gedaan en dat jullie moesten kloppen als jullie naar het toilet moesten (zie CGVS 05/04, p. 12). Gevraagd of ze nog iets anders deden om te voorkomen dat jullie zouden ontsnappen, stelt u dat er geen andere mogelijkheid was om te ontsnappen (ibid.). Wanneer gevraagd wordt naar de ketting waarover u de vorige keer vertelde, stelt u dat u niet hebt gezegd dat er een ketting was, maar dat jullie gewoon in de kamer zaten (ibid.). Gevraagd waarom u dit de vorige keer dan wel zo vertelde, verklaart u dat u zeker weet dat u het de vorige keer niet over een ketting had (ibid.). Het is echter niet aannemelijk dat u eerst over een ketting spreekt aan uw been, en dat u nadien ontkent dat u dit hebt gezegd. Deze tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw gevangenschap verder op een helling.

Ook over de reden van uw gevangenschap blijft u zeer beknopt. U verklaart dat Al-Shabaab u had opgepakt om u uit te leggen dat u een opdracht voor hen moest doen (zie CGVS 05/04, p. 12). Wanneer u wordt gevraagd waarom zij u twee dagen vasthielden als ze u enkel wilden zeggen dat ze u een opdracht wilden geven, stelt u dat u het niet weet, dat dit misschien hun manier van werken is, maar dat u niet precies weet waarom (zie CGVS 05/04, p. 13). Het is echter weinig aannemelijk dat Al-Shabaab u twee dagen zou gevangen houden en later terug naar huis zouden brengen, indien ze u enkel een opdracht wilden geven. Met uw antwoord klaart u deze onaannemelijkheid niet uit.

Het geheel van bovenstaande lacunes en tegenstrijdigheden ondermijnt uw verklaringen over uw gevangenschap bij Al-Shabaab.

Wat betreft uw verklaringen in verband met de opdracht zelf, rijzen er ook twijfels. Zo valt het op dat u niets weet over de redenen waarom u deze opdracht moest uitvoeren, noch over de concrete invulling van de opdracht. Als u wordt gevraagd wanneer u deze opdracht zou moeten uitvoeren, stelt u dat ze u nog geen bepaalde datum hadden gegeven, maar dat ze u later zouden contacteren en u zouden vertellen hoe, waar en wanneer (zie CGVS 05/04, p. 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom zij wilden dat u de rugzakken in het hotel binnensmokkelde, stelt u dat ze u zeiden dat het twee tassen waren (zie CGVS 05/04, p. 14), waarmee u de vraag ontwijkt. Wanneer u nogmaals naar de reden wordt gevraagd, stelt u dat u de reden niet werd verteld (ibid.). Gevraagd of u dus ook niet weet wat er in de tassen zat, verklaart u van niet, want dat u ze niet hebt gezien (ibid.). Het is echter niet geloofwaardig dat Al-Shabaab u zegt dat u een opdracht moest doen, maar dat u over alle concrete details pas later informatie zou ontvangen.

Daarenboven verklaart u dat Al-Shabaab u na uw aanhouding vrij lieten en u pas later zouden contacteren met verdere instructies. Wanneer u wordt geconfronteerd met de vaststelling dat zij dan toch wisten dat u tijd had om u te bedenken of om andere mensen in te lichten, stelt u dat ze u hebben bedreigd en gezegd dat de hoogste straf u te wachten stond als u het met iemand zou delen (zie CGVS 05/04, p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat Al-Shabaab het risico zou nemen u na uw aanhouding vrij te laten en erop zouden vertrouwen dat ze u later konden contacteren om de opdracht alsnog uit te voeren. Uw antwoord klaart de aangehaalde onaannemelijkheid onvoldoende uit, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer op de helling wordt gezet.

In het licht van al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen waarin u stelt dat u niet in Somalië kon blijven uit vrees voor Al-Shabaab. Evenmin wordt er geloof gehecht dat u om die redenen niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf en uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw.

Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten, al-Shabaab, onbekende gewapende groepen en clanmilities. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door zelfmoordterroristen tegen veiligheidspersoneel en burgers met een bepaald profiel waaronder overheidspersoneel, journalisten, een clanouder en een groep rekruten. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (70 %) en explosieven (19 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab. Volgens de verzamelde gegevens voert al-Shabaab in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en in de buurt van hotels, bars, coffeshops, restaurants, politiebureaus, aan drukke kruispunten en overheidsgebouwen.

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. De politieke crisis over de organisatie van de presidents- en parlementaire verkiezingen vertaalt zich naar een persoonlijke strijd tussen de president Farmajo en eerste minister Roble in de tweede helft van 2021. Deze machtsstrijd wordt ook zichtbaar in de straten van Mogadishu wanneer troepen loyaal aan de rivaliserende politieke leiders, zich in september 2021 en december 2021 mobiliseren. Het komt evenwel niet tot een gewelddadig treffen tussen beide partijen.

Volgens gegevens van ACLED stijgt het geweld in de hoofdstad in juni 2021, het begin van de huidige verslagperiode. Daarna volgt het een fluctuerende lijn, met een stijging in het aantal gewelddaden in november die aanhoudt in december 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 65 incidenten als violence against civilians met 61 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 137 doden, waarvan de meerderheid burgers.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

De vaststelling dat u in Mogadishu als techniker werkte voor Coca Cola United Bottling Company, waarvoor u soms klussen moest doen in grote hotels, volstaat niet om vast te stellen dat er in Mogadishu in uwen hoofde een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon zou zijn. U haalt naast bovenstaande elementen die niet geloofwaardig zijn, immers geen elementen aan waaruit blijkt dat u problemen zou kennen omwille van uw werk. De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft uw Somalische identiteitskaart afgegeven op 06.08.2018 en uw Somalisch rijbewijs afgegeven op 09.08.2016, dient te worden opgemerkt dat deze een bewijs zijn van uw identiteit en nationaliteit, waar niet aan getwijfeld wordt. Wat betreft uw badge van Coca Cola, de foto's van uzelf en uw collega ingenieurs die voor Coca Cola werken, de bankuittreksels met het salaris dat u het laatste

jaar ontving bij United Bottling Company, het aanwezigheidsrapport van United Bottling Company over 2018, uw job omschrijving, en het formulier van uw verlof van Coca Cola United Bottling Company op 17.11.2018, wordt opgemerkt dat deze documenten uw verklaringen staven dat u werkzaam was als techniker bij Coca Cola in Mogadishu. Ook dat wordt hier niet betwist. Ze vormen echter geen enkele bewijs voor de problemen die u beweert te hebben ondervonden met Al-Shabaab.

Wat betreft het filmpje van uw vader in het ziekenhuis in Somalië, wordt opgemerkt dat dit aantoont dat uw vader gezondheidsproblemen heeft. U verklaart dat zijn problemen niets te maken hebben met uw persoonlijke problemen (zie CGVS 20/09, p. 14). Bijgevolg kan dit filmpje geen ander licht werpen op bovenstaande vaststelling dat u geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

U haalt ook aan dat u medische problemen hebt ondervonden in België, hetgeen u staft met een attest van uw medisch onderzoek bij AZ West, een medisch attest van 28.06.2021 en informatie over TBC en over uw medisch probleem aan uw been opgesteld in UZ Gent op 18.08.2021, en de filmpjes van uzelf in het ziekenhuis te Gent en Veurne. U verklaart zelf dat deze problemen pas ontstaan zijn in België (zie CGVS 20/09, p. 14). Ook verklaart u dat u in Somalië niet dezelfde zorg zou kunnen krijgen omdat de artsen daar minder goed zijn dan in België (zie CGVS 05/04, p. 4). Wat deze gezondheidsproblemen betreft moet worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen noch uit de neergelegde documenten blijkt immers dat u omwille van uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. De door u geschetste problemen vallen evenmin onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U kan voor een beoordeling van de medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Vooreerst stelt verzoeker dat er geen sprake is van tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn arrestatie. Verzoeker heeft verklaard dat hij van de weg afging naar zijn huis toen een auto hem blokkeerde. Hij was op weg naar huis om er de boodschappen af te zetten en daarna naar de garage (parkeerplaats) te rijden. De bestreden beslissing haalt zijn verklaringen door elkaar en zoekt tegenstrijdigheden die er geen zijn.

Wat de vermeende tegenstrijdigheden betreft over het aantal personen dat verzoeker aanhield, stelt hij dat de persoon die naar hem toekwam en een pistool op hem richtte dezelfde persoon was. Hij heeft zelf twee mensen gezien. In de auto hoorde hij de stem van drie verschillende mensen en de chauffeur. In totaal waren zij aldus met vier mensen waarvan verzoeker er twee effectief goed heeft gezien.

Verzoeker stelt verder dat er blijkbaar een misverstand is ontstaan met betrekking tot zijn gsm. Op het ogenblik dat verzoeker werd tegengehouden, was hij naar muziek aan het luisteren via bluetooth. Hij moest de muziek uitzetten om de leden van Al-Shabaab te kunnen horen. Daarna diende hij zijn gsm en de rest van zijn spullen in zijn auto achter te laten.

Voorts stelt verzoeker dat het niet vreemd is dat hij en zijn medegevangene geen informatie deelden. Zij wisten niet waarom zij gevangen waren genomen en waren beiden op hun hoede.

Het kon bijvoorbeeld ook zijn dat de medegevangene een spion was van Al-Shabaab of onder dwang zaken zou verklappen aan hen.

De bestreden beslissing kan verder niet worden gevolgd waar deze stelt dat de beschreven werkwijze van Al-Shabaab niet aannemelijk is. Verzoeker weet niet wat er omging in het hoofd van de Al-Shabaab leden en kan niet met zekerheid zeggen waarom ze deden wat ze deden. Hij vermoedt dat het een intimidatiepoging was om hem aan te tonen dat weigeren geen optie was. Het is niet ernstig om de werkwijze van Al-Shabaab als niet 'aannemelijk' te beschouwen en louter op basis daarvan het gehele relaas en problemen van verzoeker in twijfel te trekken. De subjectieve argumenten van de bestreden beslissing vormen geen gegronde reden om verzoeker niet te geloven en hem de internationale bescherming te weigeren.

Voorts dient verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden verleend.

De bestreden beslissing trekt de regio van herkomst van verzoeker niet in twijfel, maar stelt dat hij over een intern vluchtalternatief zou beschikken in Mogadishu – *quod certe non*. Verzoeker heeft geen enkele connectie en/of sociaal netwerk in Mogadishu en kan er zich onmogelijk op een veilige manier vestigen.

Verder stelt de bestreden beslissing onterecht dat de veiligheidssituatie in Mogadishu niet van die aard is dat verzoeker de subsidiaire bescherming dient te worden verleend. Uit de COI-rapporten die worden aangebracht door de commissaris-generaal blijkt immers dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds precair is, het aantal incidenten helemaal niet is gedaald, de veiligheidssituatie sinds maart 2021 niet is verbeterd, maar in sommige gebieden zelfs verslechterd, er geen juist beeld kan worden gegeven van de werkelijke cijfers van het aantal burgerslachtoffers. Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van Al-Shabaab die zeer actief blijft in Somalië ondanks grote militaire druk.

Burgers kunnen niet rekenen op bescherming en zijn veelal het slachtoffer van geweld. De veiligheidsdiensten zijn niet in staat om burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Ze zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door Al-Shabaab. Somalische burgers moeten een beroep doen op alternatieven. In de praktijk biedt clanlidmaatschap de betrouwbaarste beveiliging voor burgers, die verkiezen dicht bij hun clan te wonen in de stad.

Voorbeelden van burgerslachtoffers zijn *legio*. Verzoeker licht toe aan de hand van incidenten van 2 maart 2019 tot augustus 2020.

"Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen."

II.2.5. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats.

Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN."

II.2.6. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses.”

II.2.7. Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

“(…) Expressing grave concern that Al-Shabaab continues to pose a serious threat to the peace, security and stability of Somalia and the region, and noting its increased use of improvised explosive devices (IEDs) and exploitation of the licit financial system,

Expressing grave concern at the continued presence in Somalia of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL also known as Da'esh),

Recognising that the nature of the threat posed by Al-Shabaab has evolved, and that international support to Somalia must adapt accordingly to consolidate the security gains achieved to date and ensure continued progress towards a more stable, secure and peaceful Somalia,

Recalling the need for a reconfigured African Union mission in Somalia, which is focussed on enabling and supporting Somalia to take primary responsibility for its security, and expressing appreciation for Somalia and the African Union's joint effort to update AMISOM's Concept of Operations (CONOPS) in line with the STP and in close cooperation with the United Nations and international partners, to help inform decisions about the size and shape of the future mission, including its logistical requirements,

Noting with appreciation the proposal submitted to the Security Council on 7 March 2022 by the Secretary-General, and produced jointly with the African Union, in consultation with the FGS and donors, for the strategic objectives, size and composition of a reconfigured African Union mission in Somalia, as requested in resolution 2568 (2021) (hereafter Joint Proposal),

Noting the African Union Peace and Security Council's communique of its 1068th meeting on 8 March 2022, and its decision to reconfigure AMISOM into the African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS),;

II.2.8. De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: [citaat uit COI Focus van 28 februari 2022, p. 45-46].

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af.” <https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizente-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>.

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 18 oktober 2022 zet de commissaris-generaal het volgende uiteen:

“Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>;

EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>;

EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>.

COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>,

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022 en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021 en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus.

UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoekende partij, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is. Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld. Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en mortieraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypen van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvooi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zoals gevraagd door de Raad, voegt verwerende partij aan onderhavige nota vervolgens landeninformatie toe met betrekking tot een aanval op het Hayat Hotel in Mogadishu op 19 augustus 2022 (zie hyperlinks infra en bijlagen). De aanval werd ter zitting van 9 september 2022 vermeld door verzoeker daar hij het hotel wel eens zou hebben bezocht in het kader van zijn werk. Verzoeker voerde ter zake aan dat hij omwille van dat werk een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het geweld in Mogadishu.

NOS.nl, Zeker twintig doden na bestorming hotel door terroristen in Mogadishu, d.d. 20/08/2022, beschikbaar op <https://nos.nl/artikel/2441355-zeker-twintig-doden-na-bestorming-hotel-door-terroristen-in-mogadishu>.

VRT NWS, Somalische leger maakt einde aan gijzeling in hotel in Mogadishu, d.d. 21/08/2022, <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/08/21/somalische-leger-maakt-einde-aan-gijzeling-in-hotel-in-mogadishu/>.

De Morgen, Somalische troepen beëindigen gijzeling in hotel Mogadishu, d.d. 21/08/2022, <https://www.demorgen.be/snelnieuws/somalische-troepen-beeindigen-gijzeling-in-hotel-mogadishu~b5f3a926/>.

VOA News, Somali PM Vows Accountability after Deadly Hotel Attack, d.d. 22/08/2022, <https://www.voanews.com/a/somali-pm-vows-accountability-after-deadly-hotel-attack/6712021.html>.

Het hotel was een populaire ontmoetingsplek voor overheidsfunctionarissen, journalisten en zakenlui. De aanval die door Al-Shabaab werd opgeëist en aan eenentwintig mensen het leven heeft gekost, werd na een dertig uur durende operatie beëindigd door overheidstroepen.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat verzoeker dit hotel niét heeft benoemd toen er tijdens zijn eerste onderhoud op het CGVS werd doorgevraagd naar zijn tewerkstelling als techniekier voor de Coca Cola United Bottling Company (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/9/2021, p.8-9), noch op enig ander moment tijdens zijn onderhoud voor het CGVS. Aldus staat het geenszins vast dat verzoeker het hotel effectief heeft bezocht in het kader van zijn werk. Daarnaast herhaalt verweerder dat verzoeker die verklaarde van 2014 tot eind 2018 voor Coca Cola als techniekier te hebben gewerkt in hotels, winkels, restaurants en bedrijven in Mogadishu, behalve zijn ongeloofwaardig beoordeelde vluchtrelaas dat hij linkte aan hotel Jazeera, geen melding heeft gemaakt van enig ander veiligheidsincident op zijn verschillende werkplekken gedurende deze vijf jaar. Het is evenmin een vaststaand gegeven dat verzoeker bij zijn terugkeer opnieuw zijn werk voor de Coca Cola United Bottling Company zou (kunnen) opnemen. Hij beschikt bovendien over de nodige ervaring om ook

elders werk te zoeken. Verzoeker zijn voormalig werk in Mogadishu en de verwijzing naar bovengenoemde aanval door Al Shabaab op hotel Hayat is dan ook niet voldoende om te concluderen dat hij – in vergelijking met andere burgers in de hoofdstad – een groter risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

2.1.3. Ter terechtzitting van 21 oktober 2022 legt verzoeker een aanvullende nota neer met medische documenten. Hij stelt dat hij kampt met verschillende medische problemen en intensief wordt opgevolgd en behandeld. De nota bevat volgende stukken:

- “1. Verslag van UZ Gent aangaande zijn TBC diagnose*
- 2. Afspraken dd. 22.09.2022 bij dienst Neurologie en medische beeldvorming in het AZ – Sint Jan te Brugge*
- 3. Afspraak dd. 29 september 2022 in het UZ Gent bij Dienst Algemene Inwendige Ziekten*
- 4. Afspraak dd. 23 september 2022 in het UZ Gent bij Endoscopische eenheid*
- 5. Verslag UZ Gent september 2021*
- 6. Opnameverslag Veurne juni 2021*
- 7. Verslag UZ Gent februari 2022*
- 8. Verslag UZ Gent maart 2022*
- 9. Verslag UZ Gent 15 juli 2022”.*

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vrees daar diens verklaringen vervuld zijn van tegenstrijdigheden (i), oppervlakkig zijn (ii) en van weinig logica getuigen (iii).

Verzoeker kan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet weerleggen door het louter tegenspreken van deze vaststellingen en het geven van *post-factum* uitleggingen.

Zo blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker twee verschillende verklaringen gaf tijdens de twee persoonlijke onderhouds gesprekken wat betreft de details van diens aanhouding. Verzoeker tracht in verzoekschrift het bestaan van deze tegenstrijdigheden te betwisten. De Raad merkt echter op dat uit een eenvoudige lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds gesprekken en de bestreden beslissing terecht opmerkte dat verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegde met betrekking tot de plek van diens aanhouding, het aantal personen dat hem tegenhielden en wat hij juist deed met zijn GSM (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 11; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 8, 9, 10, 11).

Verzoeker kan deze vaststellingen niet ontkrachten door simpelweg te stellen dat hij deze verklaringen niet aflegde of door te stellen dat het een misverstand betrof.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder geen concrete of dienstige argumenten aan die de overige motieven in de bestreden beslissing kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij om die redenen in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In casu wordt vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij afkomstig is uit Mogadishu en dat hij nooit ergens anders heeft verbleven in Somalië, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en de aanvullende nota en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Rekening houdend met de richtlijnen van EUAA van juni 2022 en UNHCR van september 2022, is de Raad van mening dat Mogadishu en de onmiddellijke omgeving behoort tot de gebieden waar "*loutere aanwezigheid*" in het gebied niet voldoende zou zijn om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet vast te stellen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

In casu neemt het willekeurig geweld een hoog niveau aan, zodat een lager niveau van individuele elementen vereist is om aan te nemen dat specifieke kwetsbaarheden aan het licht brengen dat verzoekers situatie, in combinatie met de aard en de omvang van het geweld, bij terugkeer aanleiding geeft tot een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of persoon.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke

omstandigheden, wordt door de commissaris-generaal aanvaard dat verzoekers nationaliteit en identiteit geloofwaardig is, dat hij afkomstig is uit Mogadishu en er woonde tot aan zijn vertrek uit de stad begin 2019. Ook verzoekers familiale situatie wordt niet betwist. Verzoeker woonde samen met zijn vader, zijn vrouw, hun twee kinderen en de drie kinderen van zijn overleden broer en vermiste zus in het subdistrict Garasbaaley. Verzoeker stond in voor deze familieleden die momenteel in Elma'an verblijven, een dertig kilometer buiten Mogadishu (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 6-7; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5). Verzoekers voormalige werk wordt evenzeer aannemelijk geacht, ook al acht de commissaris-generaal dit samen met de aanvallen op hotels, winkels, restaurants en bedrijven in Mogadishu niet voldoende om te concluderen dat verzoeker – in vergelijking met andere burgers in de hoofdstad – een groter risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker beschrijft op geloofwaardige wijze het belang van de nabijheid van zijn familie en clanverwanten voor de eigen veiligheid, omdat niemand te vertrouwen is, zelfs de politie niet, en de regering niet sterk genoeg is om de veiligheid te garanderen. Hij schetst ook een waarschijnlijk beeld van de vele controleposten die hij passeerde wanneer hij zich doorheen de stad bewoog. Verzoekers medische situatie wordt weliswaar vermeld in de bestreden beslissing, maar deze wordt als niet relevant beschouwd voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming onder artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan echter worden bijgetreden dat hij sinds zijn aankomst in België kampt met verschillende medische problemen en dat hij hiervoor intensief werd behandeld en wordt opgevolgd. Verzoekers verminderde mobiliteit wordt bovendien nog verzaamd door de medische aandoeningen van zijn vader, die een been verloor, alsook de zorg voor zijn twee kinderen en de drie kinderen van zijn broer en zus (Notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 6-8 en 14; Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4).

Bijgevolg brengt verzoeker specifieke kwetsbaarheden aan het licht die, in combinatie met de aard en de omvang van het geweld, aanleiding geven tot een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van verzoeker, omdat hij minder in staat is om de risico's op willekeurig geweld in te schatten en deze te vermijden.

Gelet op het voormelde toont verzoeker aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP